

001	06	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72	78	84	90	96	100	0
001	06	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72	78	84	90	96	100	0

Maanantaina 9. maaliskuuta 2015

HEVOSET

EU-aikana ratsastus levinnyt koko maahan

Maneesien rakentaminen ja hevosen-hoitajien kansainvälisyys ovat vieneet suomalaista hevestaloutta eteenpäin. Alan näkyvyys on silti sen laajuutta vähäisempi.

.....

Hevosharrastuksessa on parina vuosikymmenenä tapahtunut vaiivikka iso rakennemuutos. Sillä on juurensa EU-jäsenyydessä, jonka tuomat maaseutu- ja alueohjelmat avasivat yritystukien haun.

”Ilman EU:ta meillä ei olisi näin suurta määrää maneesia. Ratsastusharrastus myös syvällä maaseudulla ja suurten taajamien ulkopuolella on lisääntynyt”, sanoo Kuopiossa sijaitsevan Hevostietokeskuksen toiminnanjohtaja **Minna-Liisa Heiskanen**.

Harrastusmahdollisuuksien parantuminen on hänen arvionsa mukaan osasy siihen, että niin ratsujen kuin ponien kasvatus on kutakuinkin kaksinkertaistunut EU-ajan alusta.

Ravipuolella vastaavia muutoksia ei ole näkyvissä.

Liikkuvuus lisääntynyt

Kun suomalaisilta hevosalan ammattilaisilta kysyy EU:n tuomia hyötyjä, ensimmäisenä nousee esiin vapaa liikkuvuus.

Varsinkin nuoria suomalaisia hevosenhoitajia työskentelee monilla Euroopan parhaisiin kuuluvilla ravi- ja ratsutalleilla.

”Suomalaisilla ja yleensä pohjoismaisilla hevosenhoitajilla on hyvä maine”, kuvaa Ranskassa ja Ruotsissa valmentava **Tuomas Korvenoja**.

”Ja niin ikävää kuin se on, Euroopassa saa varmasti mielekkäämpää työtä ja myös parempaa palkkaa kuin kotimaassa.”

EU:n yhteisen hevospassin toivottiin tuovan sujuvuutta kilpailumatkoihin ja hevoskauppaan. Tietyillä reiteillä kuljetukset sujuvatkin hyvin.

”Maittain vaihtelevat tulokinnat muun muassa eläinkuljetusluvasta ja kuorma-auton kuljettajan ammattipätevyysvaatimuksesta ovat osaltaan jopa vaikeuttaneet kuljetuksia”, Hippolis ry:n projektipäällikkö **Anne Laitinen** kertoo.

Alan merkitys epäselvä

Myös yrittäjältä vaaditaan omaloitteisuutta verkostoitua ja hakea oppia kansainvälisesti pysyäkseen omassa alassaan kiinni. Sitä on tuettu monin hankkein.

”Verkostoitumisen kokonais-

Mesenaatit tervetulleita

Kotimainen hevosurheilu ja -kasvatus on monissa Euroopan vanhoissa maissa yhtä keskeisessä asemassa kuin ruokakulttuuri.

Ranskassa ja Ruotsissa menestyvät ravurit ja ratsukot ovat kansallisia urheilusankareita siinä missä kaksijalkaiset tähdetkin.

Euroopassa on suoranaisia mesenaatteja – päätoimisia sijoittajia – sekä arvonnousua odottavia bisnesihmisiä, jotka sijoittavat osan varoistaan hevosiin.

”Mesenaatit haluavat löytää todellisia maailman huippuja, jotta he saisivat rahansa takaisin sijoituksesta”, kuvaa ratsuoriita maahantuova ja kasvattava **Markus Lindblom**.

Sen sijaan harvassa ovat ne

suomalaiset, jotka ovat valmiita sijoittamaan hevosiin ”purjeveneen tai taiteen sijaan”, kuten ravivalmentaja **Tuomas Korvenoja** asian ilmaisee.

”Tarvitaan erityyppisiä omistajia, jotka ovat valmiita sitoutumaan hevosalaan, osa kertaluonteisesti, osa mielellään pitkäjänteisemmin. Se pätee paitsi kilpahevosiin myös sitostammoihin”, Hippoliksenn projektipäällikkö **Anne Laitinen** toteaa.

Hevosalan yrittäjiltä tämä edellyttää uudenlaista ajattelua.

”Ratsastuspuolella muutos on ehkä nopeampaa kuin ravi-talleilla. Ratsastuskoulut ovat jo ruvenneet profiloitumaan erityyppisten asiakkaiden palvelemiseen”, hän sanoo.

KAIJALEENA RUNSTEN

Salon Vaskiollla ratsastuskoulua pitävä Riitta Kilpiö otti vuonna 2012 lainan maneesin rakentamiseen. Päätös ei kaduta: siitä hyötyvät sekä asiakkaat, hevoset, yrittäjä että työntekijät. Venla Mustatali ratsastaa.

Huput silmillä -asenne haittaa hevosurheilun kehitystä

Tuomas Korvenojalle hevonen on työn keskiössä. Muu elämä järjestetään sen mukaan.

SIPOO (MT)

Ravivalmentaja **Tuomas Korvenojaa** huolestuttaa Suomen suunta eristäytyä pikkuhiljaa muusta maailmasta samaan aikaan, kun suomalaiset matkustavat maailmalla enemmän kuin koskaan.

”Me vaan laitetaan rajoja kiinni ja sulkeudutaan tänne keskenämme”, hän kummeksuu niin talouden pitkittynyttä taantumaa kuin poliittista ilma-

piiriä.

Raviurheilulle kielteinen kierre uhkaa käydä kohtalokkaaksi.

”Urheilun taso laskee meillä koko ajan – jos nyt ei puhuta

muutamista yksittäisistä hui-puista. Kynnys lähteä kilpailemaan ulkomaille kasvaa sen myötä.”

”Tämä on välineurheilua. Turpiin tulee, kun ei ole vär-

keissä varaa. Se on kuin suomala-

isessa miehen murtomaahiihdossa.”

Korvenoja tarttui kansainvälistymisen mahdollisuuksiin jo ennen EU-aikaa. Nykyisin varsojen kasvatus on ulkoistettu yhteistyökumppanille Tanskaan. Nuoret hevoset opetetaan Ranskassa, ja kilpailutus tapahtuu pääasiassa Suomessa ja Ruotsissa.

Kaikkialla toimitaan suomalaisen yrityksen nimiin koti-

maasta palkatulla työvoimalla. Tämä vuonna Korvenoja kuiten-

kin hakee Ruotsiin valmennus-

lisenssiä, minkä jälkeen sinne perustetaan tytäryhtiö.

Verkostoista apua ja oppia Ranskassakin mies viihtyy, vaikka pysyvä pääsy sisään ravipiiriin ytimeen on lähes mahdotonta.

”Mutta jos sulla on hyvä hevonen, sinne vaan kilpailemaan. Palkinnot ovat kunnossa”, Korvenoja kannustaa.

Ruotsiin painottuva suomalaisten kansainvälistyminen ei johdu pelkästään suomalaisista. Lajin säännöt ovat edelleen pitkälle kansallisia.

Korvenoja katsoo silti, että verkostoitumista tarvittaisiin enemmän.

”Kun asutaan täällä syrjässä, tarvitaan aktiivisuutta liikkuasiellä, missä muut ovat. Pitää tuntea pelikenttä, jottei tarvitse mennä maailmalle huput silmillä. Asiat hoituvat viime kädessä ihmisten kesken.”

Ruotsissa menee hyvin

Ruotsin paremmat palkinnot ovat houkuttaneet viime vuosina naapurin yhä useampia suomalaisia raviammattilaisia. Myös Korvenoja siirsi osan kilpailu-ikäisistä hevosista Tukholman pohjoispuolelle Märstaan viime keväänä, ja sinne suunnataan jälleen maalís-huhtikuussa.

”Alan syökyös on ollut täällä kotimaassa huimaa. Voi olla,

että jatkossa Ruotsista tulee pääpaikka riippuen siitä, miten laji yleensä säilyy hengissä.”

Ensi vuodesta alkaen 2–4-vuotiaille Ruotsissa syntyneille maksetaan voitoista korotettu 20 prosentin kasvattajapalkkio. Suomessa kasvattajalle maksetaan kauden lopussa 10 prosenttia hänen kasvattiensa radoilla tienaa-

masta summasta.

”Kaikki lähtee hevosesta” Talvikaudella Korvenojalla on kaksi valmennustiimiä.

Sipoon Söderkullassa vajaa- ta 30:tä hevosta hoitaa kuusi työntekijää. Normandiassa Saint-Pierre-sur-Dives’ssä kol-

men hengen tiimillä on ajossa parikymmentä hevosta, joista enemmistö on yksivuotiaita.

Hajautetun mallin tavoitteena on tarjota parhaat mahdolliset olosuhteet varsojen turvalliseen kasvuun, jotta ne kehittyvät kilpailemaan nuoresta asti.

”Kaikki lähtee hevosesta. Elämä järjestetään aina sen mukaan, että hevosella on kaikki hyvin.”

Hän myöntää, että malli on vaativa työntekijöille: ”Osalle on sopinut matkata hevosen mukana maasta toiseen vuosia-

kin, osa taas haluaa työskennel-

lä enemmän yhdessä maassa.”

KAIJALEENA RUNSTEN

KUKA?

Tuomas Korvenoja -nuorten ravurien osaaja

Palkittu vuoden parhaana valmentajana kolme kertaa: 2014, 2011 ja 1999.

Tallin supertähti on viime vuoden 3-vuotiaiden Euroopan mestari Jontte Boy, jonka omistaa entisen K-kauppiaan Matti Kallion Kotihalli Oy.

Kolmoisvoiton talliin toivat Jontte Boy, Glory Dancer ja Oliver Hip 3-vuotiaiden pääkisassa Kriteriumissa.

4-vuotiaiden Derbyn voiton vei Jonesy, joka myös on Korvenojan kasvattama.

Suurelle kansalle tunnetuin on Ingmanin yrittäjäperheen omistama Brad de Weluwe, joka siirtyi viime vuonna toiselle valmentajalle.

Ruotsin rekisteriin on syntynyt Korvenojan ja hänen yhteistyökumppaniensa hevosista toistakymmentä.

SATU PITKÄNEN

KUKA?

Markus Lindblom -kilparatsastajasta kauppiaaksi

Entinen kilparatsastaja, joka oli pitkään Ratsujalostusliiton hallituksessa.

Omistaa Sammaliston tallin ja oriaseman Riihimäellä.

Ratsuoripäiville hän tuo maaliskuun lopussa kymmenen jalostusorikandidaattia, joista

kolme on omia kasvattajeja ja muut tuotu Saksasta ja Hollannista.

Sammaliston oriista entinen jalkeläisön on jättänyt Centimor.

Keski-Euroopassa kilpailevat Quali Quanti ja oma kasvatti ST Legar.

» Hevosten kilpailuttaminen on Suomessa kallista.«

MARKUS LINDBLOM

Keski-Euroopan kanssa ainakin laadullisesti. Kustannukset ovat Suomessa kuitenkin hivenen liian korkeat.

”Suurin ongelma on loppu-tuotteen valmistaminen eli hevosen ratsutus. Vaatii valtavan määrän työtä ennen kuin hevonen saadaan ratsastettua niin, että se on todella arvokas.”

Ongelmana rahan puute

Syntyneiden ratsuvarsojen määrä on laskenut, mikä on

Muita rotuja voidaan tuoda, kansallisrotuamme ei. Viime kädessä kotimaisen vaihtoehdon menestymisen ratkaisee kuluttajan valinta – kuten ruuassakin.

HEVOSIASIAMIES MAARIT HOLLMÉN, MTK